

[Miljøministeren]

Forslag til lov om ændring af forskellige miljø- og planlægningslove. (Region- og sektorplanlægning).

(Lovforslag nr. L 144).

Lovforslaget tilsigter at opnå en enklere og stærkere varetagelse af natur- og miljøbeskyttelses hensynene ved at styrke befolkningens og de folkevalgte politikeres muligheder for at bruge planlægningen som et praktisk redskab for beslutninger i henhold til miljølovgivningen.

Forslaget indebærer ændringer af miljøbeskyttelsesloven, vandforsyningsloven, naturfredningsloven, råstofloven og lands- og regionplanlovene.

Lovforslaget bygger på arealudvalgets 1. delbetænkning, afgivet den 30. september 1985 (betænkning nr. 1051). Arealudvalget fik til opgave bl.a. på grundlag af regeringens planredegørelse 3 at foreslå planlægningsbestemmelserne på miljøområdet ændret.

Lovforslaget hviler på den antagelse, at en styrkelse af natur- og miljøbeskyttelsen gennem planlægning kun kan opnås, hvis planlægningen gøres til et redskab, som politikerne og befolkningen kan bruge.

Derfor foreslås det at lægge mindre vægt på formelle bindinger og spilleregler for planlægningen, men mere vægt på temaorienteret planlægning og på dialog om miljøspørgsmål mellem de statslige og de kommunale myndigheder. Endvidere foreslås det, at befolkningen også får mulighed for gennem dialog at påvirke amtskommunernes planlægning på miljøområdet.

Ifølge lovforslaget skal sektorplanerne på miljøområdet ikke længere godkendes af ministeren, og sektorplanlægningen skal fremtidig ikke binde amtsrådets konkrete afgørelser. Endvidere foreslås, at krav om overensstemmelse mellem planlægningen på sektorområder og i forhold til regionplanlægningen ophæves. Men amtsrådenes afgørelser efter sektorlovgivningen må fortsat ikke stride mod den godkendte regionplan.

Der skal imidlertid efter forslaget fortsat ske en videnedbygning på miljøområdet i amtskommunerne, og der skal udføres en planlægning om naturfredning, råstoffer, vandindvinding, kvaliteten af vandområder, beliggenhed af særligt forurenende virksomheder og affald.

Men efter forslaget kræves der ikke udarbejdet særskilte planer for hvert af disse emner, idet amtsrådene efter forslaget kan koncentrere planlægningsindsatsen om de forhold, der i den pågældende amtskommune giver særlige problemer.

Amtsrådet skal mindst én gang i hver valgperiode offentliggøre en redegørelse for planlægningen, herunder beskrive de mål, som amtsrådet agter at forfølge på miljøområdet, hvilke initiativer man agter at tage, og hvordan amtsrådet agter at administrere lovgivningen til opfyldelse af disse mål. Redegørelsen offentliggøres med en frist på 8 uger for indsigelser, således at målsætningerne i planlægningen først herefter kan vedtages af amtsrådet.

Hvis amtsrådet træffer afgørelser, der strider mod de vedtagne målsætninger, skal dette fremgå af afgørelsen. Det foreslås, at klageberettigede organisationer skal underrettes direkte om afgørelser efter den lovgivning, som nærværende lovforslag omhandler.

Miljøministeren kan som hidtil stille krav til indholdet af amtsrådenes planlægning på miljøområdet, og ministeren kan fastsætte bindende forudsætninger for planlægningen og for administrationen af lovgivningen. Men hovedvægten i lovforslaget lægges på, at miljøministeriets styrelser gennem dialog med rådgivning og vejledning af amtskommunerne samarbejder om at nå de ønskede målsætninger på miljøområdet.

I arealudvalget var der enighed om, at regionplaner fortsat skal godkendes af miljøministeren, og at regionplanlægningen som hovedregel må fastsætte de bindende retningslinjer, amtsrådene skal varetage ved administrationen af miljølovgivningen. Lovforslaget er i overensstemmelse hermed. Ligeledes i overensstemmelse med arealudvalgets forslag foreslås proceduren for regionplanlægningen forenklet.

Uafhængigt af arealudvalgets betænkning foreslås en ændring af lands- og regionplanloven, der giver miljøministeren mulighed for at bestemme, at et landsplandirektiv kan give grundlag for at iværksætte et bygge- og anlægsarbejde umiddelbart, det vil sige uden revision af regionplan og kommuneplan og udarbejdelse af lokalplan. En sådan bestemmelse tænkes kun anvendt i de få tilfælde, hvor et landsplandirektiv er så konkret og forholdet til omgivelserne så afklarede, at en